ஜெயகாந்தன் மறுவாசிப்பு: மெல்பனில் நடந்த வாசகர் வட்டத்தின் சந்திப்பில் படைப்பும் படைப்பாளி

Written by -முருகபூபதி -
Monday, 27 November 2017 14:47 - Last Updated Monday, 27 November 2017 14:56

ஐந்தாம் தரம் வரையே பள்ளிப்படிப்பைக் கண்டிருந்த தண்டபாணி முருகேசன் என்ற
சிறுவன் தமிழகத்தின் கடலூர் வீட்டை விட்டு வெளியேறி, சென்னைவந்து,
கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களின் அரவணைப்பில் வளர்ந்து, கட்சிப்பிரசுரங்கள்
விநியோகிப்பது முதலான தொண்டூழியம் முதல் பல்வேறு சிறு சிறு தொழில்களும் பார்த்து, அச்சுக்கூடத் தொழிலாளியாகி, செய்திப்பத்திரிகை, படைப்பு இலக்கியம் படித்துக்கொண்டே, ஒப்புநோக்காளனாகவும் (Proof Reader) தன்னை வளர்த்துக்கொண்டு, ஜெயகாந்தன் என்ற எழுத்தாளனாக அறிமுகமாகி, இலக்கிய உலகில் அங்கீகாரத்தையும் பெற்று பேராளுமையாக உருவாகியவரின் படைப்புகள் தோன்றிய காலத்தையும், அந்தப்படைப்புகளில் இன்றைய வாசகரின் அவதானிப்பையும் கணிக்கும் மறுவாசிப்பு அரங்கு நேற்று முன்தினம் மெல்பனில், இலக்கிய நண்பர் பல் மருத்துவர் மதியழகன் இல்லத்தில் நடந்தது. அதே தினத்தில் மெல்பனில் வேறு ஒரு திசையில் நடந்த வேறு ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு செல்லவேண்டிய அவசியத்தையும் புறம் ஒதுக்கிவிட்டு, ரயிலேறிச்சென்றேன்.

ஜெயகாந்தன் வாழும்போதே (அவர் நீண்ட காலம் எழுதாமலிருந்தமையால்) எழுத்துலகிலிருந்து மறைந்துவிட்டதாகவும் பத்திகளில் பறைசாற்றி, வித்துவம் காட்டிக்கொண்டிருந்தவர்களை, அவ்வாறு எழுதவைத்ததன் மூலம் தன்னை அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் நினைக்கவைத்துக்கொண்டிருந்தவரைப்பற்றி, அவர் வாழும்போதும் மறைந்த பின்னரும் பல பதிவுகளை எழுதியிருக்கின்றேன். எனவே எனது தரப்பில் அவர் குறித்து புதிதாக எழுதுவதற்கு எதுவும் இல்லை என்ற நினைப்புடன்தான் மெல்பனில் கடந்த இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக வதியும் இலக்கிய வாசகி திருமதி சாந்தி சிவக்குமார் அவர்களின் அழைப்பை ஏற்றுச்சென்றிருந்தேன். அங்கு சென்ற பின்னர்தான், ஜெயகாந்தனை இன்னமும் மறக்காமல் நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் சிலரையும் முதல் முதலில் சந்திக்கவும் நேர்ந்தது. அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கும் வாசகர் வட்டத்தின் அன்றைய சந்திப்பில் முதல்தடவையாக கலந்துகொண்டபோது, ஜெயகாந்தன் 1958 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் எழுதிய டிரெடில், பிணக்கு, நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி ஆகிய மூன்று சிறுகதைகளையே வாசிப்பு அனுபவப்பகிர்வுக்காக எடுத்துக்கொண்டிருந்தமையும் தெரியவந்தது. ஏறக்குறைய 45 வருடங்களுக்கு முன்னர் நான் படித்த கதைகள் அவை. ஏறக்குறைய 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஜெயகாந்தன் எழுதிய கதைகள். ஆறுதசாப்தங்களையும் கடந்து ஜெயகாந்தன் பார்த்தறியாத ஒரு ஊரில் பேசப்படுகிறது

1 / 4

ஜெயகாந்தன் மறுவாசிப்பு: மெல்பனில் நடந்த வாசகர் வட்டத்தின் சந்திப்பில் படைப்பும் படைப்பாளி

Written by -முருகபூபதி -
Monday, 27 November 2017 14:47 - Last Updated Monday, 27 November 2017 14:56

என்றால், அந்த ஆளுமையின் மேதாவிலாசம் எத்தகையது...? இந்தக்கொடுப்பினை
எத்தனை நவீன இலக்கியப்படைப்பாளிகளுக்கு கிட்டும்? ஜெயகாந்தனை மறுவாசிப்புச்செய்வதற்காக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட வாசகர் வட்ட நிகழ்ச்சியில்
எதுவுமே பேசாமல் ஜெயகாந்தனின் மொழியில் மெளனமே பாஷையாக இருந்துவிட்டு எழுந்துவருவதற்காகத்தான் சென்றேன்.

என்னையே நிகழ்ச்சியை தொடக்கிவைக்கும்படி சாந்தி சிவக்குமாரும் ஒரு சிலரும் சொன்னதனால் ஜெயகாந்தன் என்னைப்போன்று 1970 களில் எழுதப்புகுந்தவர்களை எவ்வாறு ஆகர்சித்தார்? என்பதிலிருந்து, இறுதியாக 2008 இல் அப்பல்லோ மருத்துவமனையில் பார்த்தது, கொழும்பு மாநாட்டிற்கு அவரை அழைக்க முடியாமல், நண்பர் கனடா மூர்த்தி இயக்கித் தயாரித்த உலகப்பொதுமனிதன் ஜெயகாந்தன் ஆவணப்படத்தை திரையிட்டது வரையில் எனக்கும் ஜெயகாந்தனின் படைப்புகளுக்கும் இடையே நீடித்த உறவுகளையும் சொல்லநேர்ந்தது. குறிப்பிட்ட மூன்று கதைகளையும் பற்றிய நேரடி வாசிப்பு அனுபவங்களை வெளியிடுவதற்கும் அப்பால், ஜெயகாந்தனின் இதர படைப்புகள், நாவல்கள், சிறுகதைகள், அவரின் பாத்திரங்கள், பெண்கள் குறித்து அவருக்கிருந்த ஆழ்ந்த பரிவு, காலத்துக்குக்காலம் அவரிடமிருந்து மாறிக்கொண்டிருந்த அரசியல், சமூக, ஆன்மீகப் பார்வைகள், திரையில் அவரது கதைகள், மற்றவர்களிடத்தில் அவர் ஏற்படுத்திய தாக்கம் உட்பட பல்வேறு திசைகள் நோக்கியும் ஜெயகாந்தன் எமது சிந்தனைக்குள் அழைத்துவரப்பட்டார். அவர் காலத்தையும் மீறிச்சிந்தித்தமையால், அவரது எழுத்துக்கள் தொடர்ந்தும் பல காலம் பேசப்பட்டன. அவர் எழுதத்தொடங்கிய காலம் 1950. அப்பொழுது அவரது வயது 26. எட்டு ஆண்டுகளில் அவரால் எழுதப்பட்ட கதைகள்தான் இச்சந்திப்பின் கலந்துரையாடலுக்கு எடுக்கப்பட்ட டிரெடில், பிணக்கு, நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி ஆகியன.

தொடக்கத்தில் சிதம்பர ரகுநாதனின் சாந்தி, விஜயபாஸ்கரனின் சரஸ்வதி, கிராம ஊழியன், தாமரை முதலான சிற்றிதழ்களில்தான் அவர் எழுதினார். ஆனந்தவிகடனில் 1960 இல் அவர் எழுதிய அக்கினிப்பிரவேசம் கதைதான் அன்றைய வாசகர்களை அவரை நோக்கித்திரும்பிப்பார்க்க வைத்தது. அக்கதை வெளியானதும் அதனைப்பிடிக்காத சில எழுத்தாளர்களும் அதற்கு எதிரான மாற்றுக்கதைகளை எழுதினார்கள். ஆனால், ஜெயகாந்தன், அதன் தொடர்ச்சியாக சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள், கங்கை எங்கே போகிறாள் முதலான நாவல்களையும் வரவாக்கினார். இதில் சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள் படத்தில் கங்கா பாத்திரம் ஏற்று நடித்த லட்சுமிக்கு தேசிய விருதும் கிடைத்தது. ஜெயகாந்தனின் அக்கினிப்பிரவேசம் வெளிவந்து சமூகத்தில் பலத்த அதிர்வலைகளை, எதிர்வினைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்த 60களின் பிற்பகுதி. மதுரை என். சி. பி எச். மாடியில் ஒரு காரசாரமான கூட்டம். ஜே. கே. முன்னிலையிலேயே அந்தப்படைப்பைக் கடுமையாகத் தாக்கி வசைமாரி பொழிந்தபடி, கெட்டுப்போன பெண்ணை அவர் நியாயப்படுத்துவதாக பலத்த விவாதங்கள்… ஜெயகாந்தன் எழுந்தார். " நீங்கள் எல்லோரும் அந்தப் பெண்ணின் இடத்தில் உங்கள் மனைவியை வைத்துப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், அதனால்தான் ஒருவேளை அப்படிப்பட்ட ஒரு பெண்ணை நம் தலையிலும் கட்டியிருப்பார்களோ என்ற சந்தேகம் உங்களுக்குள் எழுகிறது, சினமும் வருகிறது. அதே இடத்தில் உங்கள் மகளை வைத்துப்பாருங்கள், நியாயம் புரியும் என்றார்". அதுதான் ஜே கே. இந்தத்தகவலை இணையத்தில் இப்பொழுதும் பார்க்கலாம்.

2 / 4

ஜெயகாந்தன் மறுவாசிப்பு: மெல்பனில் நடந்த வாசகர் வட்டத்தின் சந்திப்பில் படைப்பும் படைப்பாளி

Written by -முருகபூபதி -
Monday, 27 November 2017 14:47 - Last Updated Monday, 27 November 2017 14:56

பின்னாளில், 1980 களில் அதே என்.சி. பி.எச். நடத்திய கல்பனா என்னும் இதழுக்கு ஜெயகாந்தன்தான் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். அக்கினிப்பிரவேசம்தான் ஜெயகாந்தனை வாசகரிடத்தில் தீவிரமாக பிரவேசிக்கவைத்தது. முத்திரைக்கதை என பொறித்து
ஆனந்தவிகடன் அதனைப்பிரகடனப்படுத்தியது. அன்று முதல் அவர்மீது இலட்சக்கணக்கான வாசர்களின் பார்வை பதிந்தது. அந்த வாசகர்கள் இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, சோவியத் நாடு, ஜப்பான் மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகள் எங்கும் வாழ்ந்தார்கள். இலங்கையில் அவரது கதைகள் சில சிங்கள மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டு நூலாகியிருக்கிறது. அக்கினிப்பிரவேசமும் அதில் ஒரு கதை. ஜெயகாந்தனும் இலங்கை சிங்கள எழுத்தாளர் குணசேன விதான எழுதிய பாலம கதையை ஆங்கில மூலத்திலிருந்து படித்துவிட்டு, அதனை தாம் ஆசிரியராக இருந்த கல்பனா இதழில் அவரே மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். சோவியத் நாட்டிலிருந்து தனது படைப்புகளின் ருஷ்ய மொழிபெயர்ப்புகளுக்காக ரோயல்டி பெற்ற ஒரே ஒரு தமிழக எழுத்தாளரும் அவர்தான்.

ஜெயகாந்தனின் மேதாவிலாசம் இவ்வாறு விகசித்தமைக்கு ஆனந்தவிகடனின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. ஆனந்தவிகடனையடுத்து அவரது எழுத்துக்கள், தினமணிக்கதிர், குமுதம் முதலானவற்றிலும் வெளியாகியிருக்கின்றன. தொடர்ந்தும் அவர் சாந்தி, சரஸ்வதி, கிராம ஊழியன், தாமரை முதலான சிற்றிதழ்களில் எழுதியிருப்பாரேயானால், அவருக்கு இத்தகைய நட்சத்திர அந்தஸ்த்து கிடைத்திருக்குமா? என்பதையும் யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அச்சிற்றிதழ்களினால் ஜெயகாந்தனுக்கு சன்மானம் வழங்குவதற்கு மட்டுமல்ல எவருக்குமே தொடர்ந்து சன்மானம் வழங்க முடியாது. சன்மானத்தை ஆனந்தவிகடன் வாரி வழங்கியதனால் அவர் முழுநேர எழுத்தாளரானார். அவரது படைப்புகளை நூலாக்கி வெளியிட்ட மதுரை மீனாட்சி புத்தக நிலையமும் அவரை வஞ்சிக்காமல் ஒழுங்காக ரோயல்டியும் வழங்கியது. காலப்போக்கில் செம்பகா பதிப்பகம் அனைத்துதொகுப்புகளையும் செம்பதிப்பாக்கியது.

அவரை தமிழ் வாசகர் சமூகம் விழியுயர்த்திப்பார்க்க வைத்த ஆனந்தவிகடன் பொன்விழா சென்னையில் கோலாகலமாக நடந்தது. பொன்விழா மலரிலும் அக்கினிப்பிரவேசம் முக்கியத்துவம் கருதி மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டது. அழைப்பு வந்தும், அவர் விழாவுக்குச்செல்லவில்லை. ஏன்...? எனக்கேட்டதற்கு அவரது பதில்: "திவசச்சாப்பாடு" அதுதான் ஜே.கே. என்ற ஜெயகாந்தன். திமிரும் குசும்பும் நிறைந்த அவர் பற்றி தொடர்ந்தும் பேசலாம் எழுதலாம், அவரது படைப்புகளை மறுவாசிப்புக்குட்படுத்தலாம். விவாதிக்கலாம். அவரது பாத்திரங்களும் கருத்துக்களும் விவாதத்திற்குரியவைதான். அதனைத்தான் மெல்பன் வாசகர் வட்டத்தினர் அழகாக நடத்தியிருந்தார்கள். இரா. கோவிந்த சாமி, சாந்தி சிவக்குமார், இரகமத்துல்லா, ஜரீனா, மதி மதியழகன், இரவிச்சந்திரன், ராஜா கருப்பையா, சுதன், மெல்பன் ஜே.கே. ஜெயக்குமாரன், ஆவூரான் சந்திரன் ஆகியோர் சோர்வு தட்டாமல் உரையாடி நிகழ்ச்சியை செறிவாக்கினார்கள். அந்த இனிய மாலைப்பொழுதில் ஜெயகாந்தனின் தடத்தை தத்தமது பார்வையில் பகிர்ந்துகொண்டார்கள்.

சுமார் அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட கதைகளாயினும், இன்றைய காலத்தில் அதன் தேவை, பாதிப்பு எத்தகைய வடிவங்களைப்பெறுகின்றன? அவற்றை விட வேறு சிறந்த கதைகளை அவர் எழுதவில்லையா? அவரை விடவும் சிறந்த கதைகளை எழுதியவர்கள், எழுதிக்கொண்டிருப்பவர்கள் பற்றி ஏன் பேசாதிருக்கின்றோம் முதலான எண்ணங்கள் மனதில் அலைமோதும்.

3 / 4

ஜெயகாந்தன் மறுவாசிப்பு: மெல்பனில் நடந்த வாசகர் வட்டத்தின் சந்திப்பில் படைப்பும் படைப்பாளி

Written by -முருகபூபதி -
Monday, 27 November 2017 14:47 - Last Updated Monday, 27 November 2017 14:56

முதல் கதை: டிரெடில். ஒரு சாதாரண அச்சுக்கூடத்தில் கம்போஸிட்டர், பைண்டர், மெஷின் மேன், புரூப் ரீடர் எல்லாம் அந்த வினாயகமூர்த்தி மாத்திரம்தான். அந்த அச்சுக்கூடத்தில் அனைத்து வேலைகளையும இழுத்துப்போட்டுக்கொண்டு செய்யும் அவனது கால்களை மூங்கில் குச்சிகளுக்ு உவமிக்கிறார் ஜெயகாந்தன். அஙிருக்கும அந்த ச்ு இயந்திரத்தின் உயிரும் அதிலதான் இருக்கிறது என்கிறார். இந்த ஒற்றை வரி, தையின் இறுதியிலும் வேறு ஒரு வடவத்தில வருகிறது. தொடர்ந்தும் திருமண ழைப்பிதழகள் அச்சடிக்ு் அவனுககு தனது பெயரும் மணமகனின் இடத்ில் வகூடாதா எனற ஆசை பிறக்கிறு. அசசக்கு வந் ஒரு அழைப்பிதழுக்கு க்கோர்த்து மணமகன் பெயர் வருமிடத்தில் தனது பெயரை வைது அச்சடிததும் பார்க்கிறான. அகம மகிழ்கறான். திருமண அழைபபிதழ்களே அககும் திருமண ஆசை்கான வழியைத திறக்கிறத. முதலாளயிடம சொல்லி அதறகா ஏற்பாடுகளுககும் தயாராின்றான். எதிர்பாராமல அவனுக குடலிறக் உபாதை (Hernia) வநது சத்திரசிிசைகக ஆளாகின்றான். அனது உடல் வைத்ிய மாணரகளின் ராய்சசிப்பொருளாகிறத. அநத ஆஸ்பத்திரயை விட்டு அவன வெளியேறோது, டாக்டர் ொல்லம் புததமதி: " நீ. கல்யணம் செய்ுகொள்ளாதே! உனககே தோணாது... யாராவது டடாயப்படுத்திாலு...!" இச்சிறுதையை " ஆம், இரண்டு 'டிெடில' களும் இயங்க ஆரபிவிட்டன" எனறு மடிக்கிறார் ஜெயகாநதன. ந்தததொழலாளியின ருண ஆசை நாசையாகிற சோரஸம கொண்ட இசசிறுையி. இகையை கூரநு படால் ஜெயகாநதனின் கசும்பததனமும் ெரியவரும். அசசப்பிசாு தொடரபான கணல். (மன்ிக்கவும் எனால அந்த ிகளை இங்கு சொலல மடயாது) பிணககு. ைலாசம்பி்ளை - ரமாமபாள தமபியருக்குள எதிர்பாராவிதமா வந்துவிடும் ிணகக, திருமண பநத உறவ ேள்க்குபடுத்துிறது. பேன, பே்தியும் டுவிடட அந்த முய தி ஒ நிலவுாலத்தில முற்றத்திலிரந்து டபோன தேனநிலவுக்ால்தை னவடை தோய்நது பரஸ்பரம் ஸபரிஸிக்கையில் ககழவருகக - ஆகச வெளில் கவிந்து ிநது செலலும மேகிரளகள் நலவினருகே வரும்போு ஒளிமயமாகவம, விலிச்சலகையல் கரய ழறபடலங்களவு மாறி மாி வண ஜலம் புரிகினறன. அவருகு அந்த இமா சூழல் அந்த பழய நைவ வரவேண்டும்? மனைவியிடம் எனைச்சொ்லவேண்டும் எனைச்சொலகூடாத என்ற எணணமேின்றி னக்கிநத பழை பெண்ணுவை சொல்ிவிிறா. வநதது வினை. இதுான ித...?!. தனனடதத மாதிரமே இரககவேணடிய ணவனின் ாபதிய உவு, மறும ஒரு பெணன ஏற்கனே கபபட்டிருககிற எபதை அவர் ாயாலேயே கேடடபினன், அவரை முற்றாகவே புறக்கணிுவிடுாள தர்ாமாள். ப்ுறககணபபு அவளு மணமவரையிலும நீிகிற மணப்புக்கையில் க, மரம, பேரபபிளைகளிடமிருநது பால அருநனாலும, ணவர தரும்போது உடகொள்ளாமல உமிழ்நதடுகறாள. ணர் தந பா் அவது கடைவாில் ழிற. மரணி்கோம் அரை அவள மனனிகதயாரிலலை. " இவளகக என் யலே ொ்ளிகூட வைககமாடடேன " என சபதமே்கிறர் ிழவர். இந்த பணக்கு எ்ற கதையில் ானத்திிருக்கும நலவும் ஒரு பாத்திரம்ான். பா்திரங்களை முழுமைப்படுத்தியதிலு் ஜெயகாநதன் வெ்ற கண்டவர். அதனால்தான் அவர படைத்த கஙகாவும், லலிாவு், கோிாவு், சங்கனம் , ிருட்ட ுழி ஜோச்பு், ஹென்றியும், ஓங்கூர் சாமியாரும், சாமுண்டயும் இனனு் பலரும் ைவி் நிற்கிறாரகள. அர் மடடும் அ்ல அவர ல சிறைகள், ல்ளன் ெயரளும இனறும் நினைில தஙகிிருக்கின்றன. இந்தக்கையல் ு பறறிய ஜெயகாநதன ஒரு பந எழுதியருக்கிறார் கதையின இறுல " ஆம், ே நிலவுதான்" என்று முடிக்கறார். மனிதர்கள் மாறுவார்கள். நினப்புள ாறு. ுமட்டும் மாறவேயலல எனற ஆழமான செய்தயை ஜெயகாந்தன் தருகிறார. நந்தவனத்தில் ஒர் ஆண்டி க்கதையைப்படித்த ருட்டுணர்வில்தானோ இக்குநர் பாலா பிதாகன் படம் எடுதார என்றும இந்த வாசகர் வட்டத்தில் ஒருவர் ுரல் எழுபபினர். பாலா மடுமல்ல கே. பாலச்சநதர் உட்ப பல இயக்குநர்களை பெரிதும் பாதிததவர்தான ெயகாந்ன். பல திரைலக நட்சத்தரங்களினால இய்குந்களினாலம் விருமப்படிக்ப்பட்டவர். நேசிக்கபடடவர். இடுாட்டுக்க வரும் குழந்தைப்பணங்களை அடக்கம் செயயு் வெட்டியான எனப்படும் ஆணடி ன்பனி கதைதான் நந்தவனததில ஓர் ஆண்டி. அந்த இடுாட்டலேயே குடிசை மத்தககொண்டு னைவி மருகாியுடன வசிககும அவன் விரும்பிப்படிக்கும் சிதர் பாடல்: " நந்தவனதத ஓர ஆண்டி, வன நாலாற மாதாமாய்க் கயவனை ேணடிக் கொண்ுவந்தான ஒரு தோண்ி, அதைூத்தாடிக் ூத்தாடிப்போட்டுத்தாணட..." அந்தபின் ரிஷிமூலம தெரியாத அவனுக்கு அநதப்பாடல மீதான ஈர்பபு வந்தது வள் மனைவி முரகாயி கருத்தரித்த பினனர்தன். அவள் தான் கர்பமாகியிருக்கும் தகவல் சொன்ன நளனறுன் அந்தச்சாலை ழியே சென்ற காவி தரத்த ணார ஒருவன் தன்ை மறந்த லய்தல் அந்தப்பாடலைப்பாடிக்கொண்டு சென்றன். ன்றிலுந்து இடுகாட்டு ஆணடக்கும அந்தப்பாடலே வேவாக்ககிவடுகிறது. இடுக்டை மரம் செடி, கொடி வை்து நநவனம்போன்ற ஆக்கிவிடும் அவன் றறுககு தணணீர விடுமபோும், சவம வும் ுழநைளுக்கு புதைகுழி ோண்டுமபோதும் உறசகமாகப்பாடும பாடல அதுதன். மகன் இருளன பிறந்த பினரும அநதககுழந்தையித்ில கழ்ச்ச ொங்க ்தபபாடலைே பாடவான். வவறு இட் சந்தரபபம் பாராமால் இ இடுகாட்ு ஆண்டி டுவதனால் அங்கு பவர்ள அவனை "ஒரு மாதிியான ஆள" என்ற ணககுகொள்கறரகள. நாள அவனது குழந்தை இருளனும் இறநுவிவம அதற்காக கழிவெ்டும்போது னத வாயிலிரு அ்பபால இல்லை. குமுறிககுமுற அழுகிறான். நிதில் டககமான ழந்ைகள எல்லாம் பதைகுியிலிருத எது வந்ு நரத்தனம் ுரிவதுபோற ிரைகு ஆளகினறான. அந சுககளின மத்தியில் அவனது சவும தோன்றுமா என்ற எணணதில ேடுகிறான். அதன பினனர ுக்கு ிணஙகள் ுமோெல்லாம அனிடமிர அந்தபபால இல்லை. தறி அழகினறான. "ஆால், இபபொழதும் ஊரார் அவனை ஒர மாதிர எ்றுதான் ொல்றாரகள. " என்று கதையை முடி்கிறா, "சமூம் என்ப நாலுபர்" என்ற லைபிலும் ஒரு றுநாவல எழிருகும ஜெயகாநன். ஜெயகாந்தன் 1985 ளிலேயே ஆக்க இலககியம் படைப்பதை நிறுத்ிவட்டோது, " ஏன் பொழத ீஙகள் எழுதுவதில்லை..?" என்று வரம் ேளவகளுக்கு " இுவரையில் எழுதியிரப்பதையே படியுங்கள்" எசசொலலி வநவர். அதுதன் ஜெயாந்தன். அவர கடநத 2015 இல் மறைந்தா. அர் எழுதுவதை நிறுத்திய காதல பறந்தவ்களும் ற்போது அரப்படி்ிறாரகள. அததன ஜெயகாநன்.

மெல்பன் வாசகர் வட்டத்தில் கலந்துகொண்டவர்களில் சிலர் ஜெயகாந்தனை தேடித்தேடிப்படிப்பதையும் அறியமுடிந்தது. அதறான வாயிலை மெல்பன் வாசகர் வட்டம் திறநதுகொடுத்திருக்கிறத என்ற மனநிறைவுடன் குறிப்பிட்ட மூன்று கதைகளையும் நாற்பத்தியைந்து வருடங்களின் பின்னர் எனது ஊருக்கு ரயிலில் திரும்பி ரும்போது மீண்டும் படிததேன். ஒரு பகல்நேர பசஞசர வண்டி எனற தலைப்பிலும் ஜெயகாந்தன் ஒரு நல்ல சிறுகதை எழுதியிருக்கிறா. வாசகர் வட்டத்தின் சந்திப்பிலிரந்து விபெறும்பொழது, கனடாவில் தியும் ஜெயகாநதனதும் எனதும் நல்ல நீண்ட காலநண்பர் கனடா மூர்்தி இய்கித்தயாரித்த உலகப்பொதுமனிதன ஆவணப்பட்தின் பிரதியை பாருஙள என்று கொடுத்துவிட்டு வந்தேன். யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம். letchumananm@gmail.com

4 / 4